

Arrest

nr. 253 156 van 20 april 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 4 juni 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 13 juli 2020 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. GASPART en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen in de loop van februari 2019 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 6 maart 2019.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 4 juni 2019 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd verzoeker op 10 februari 2020 gehoord.

1.3. Op 29 april 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 30 april 2020 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit La Paz. U woonde de laatste 30 jaar voor uw vertrek in San Pedro Masuat, gelegen in het departement La Paz. U werkte de afgelopen 10 jaar als tuinman op de internationale luchthaven Sint Oscar Arnulfo Romero. U bent samen met M. S. E. F. G. (xx/xxx). Samen met haar heeft u twee dochters: J. A. M. F. (op bijlage bij haar moeder), en J. E. M. F. (xx/xxx). Uw partner en uw dochters kwamen reeds eerder naar België. Aan hen werd de vluchtelingenstatus toegekend. Uw zoon D. verblijft momenteel in El Porvenir, gelegen in La Paz.

Uw halfbroer langs moederskant C. - ook wel ‘K.’ genoemd - begon rond te hangen met leden van de bende 18 en werd lid van deze bende in de periode 2005-2006. Zijn lidmaatschap heeft uw hele familie in de problemen gebracht.

Eén van uw dochters kreeg op school problemen met een meisje wiens broers lid zijn van de bende MS. Hierop is uw broer C. naar dat meisje gegaan om te zeggen dat ze zijn nichtje met rust moest laten en dat hij anders met haar zou doen wat hij maar wilde doen. Wanneer u dat hoorde, zei u tegen C. dat hij zich niet mocht bemoeien met uw leven en dat van uw gezin.

Toen uw halfbroer R. in mei 2012 alcohol ging drinken in een wijk die onder controle was van een andere bende werd hij er gedood.

Na de moord op R. kwamen een aantal bendeleden van de MS rond u staan. Ze bekeken u van top tot teen en richtten hun wapens op u. Vervolgens gingen ze weg.

Op 18 augustus 2015 werd uw halfbroer Ra. vermoord. Van uw moeder vernam u dat er 15 mannen waren binnengekomen in het huis waar ze woonden. Uw broer werd wakker gemaakt en doodgeschoten. Uw neef J. E. kon toen uit het huis ontsnappen en vluchtte vervolgens naar San Luis La Herradura.

Zelf bent u na de dood van Ra. met uw partner en kinderen drie maanden in Zacatecoluca, gelegen in het departement La Paz, gaan wonen. Hierna keerden jullie terug naar jullie eigen woning omdat het vrij moeilijk voor uw werk was en omdat jullie er een hoge huur moesten betalen.

Thuis heeft u uw dochter J. voorgesteld om naar de Verenigde Staten te gaan, maar dat wilde zij niet omdat de tocht ernaartoe te gevaarlijk was. Vervolgens hebben jullie J. in september 2016 naar België gestuurd.

Ongeveer drie maanden later begonnen er bendeleden van de bende MS langs uw huis te passeren waardoor u dacht dat u werd bespioneerd. Omdat u niet wilde dat uw vrouw en jongste dochter iets zou overkomen vond u het beter dat zij El Salvador zouden verlaten. Uzelf zou achterblijven om uw schulden af te betalen en geld te sparen zodat ook u uw land zou kunnen verlaten.

In de periode dat u geld aan het sparen was voor het vertrek van uw vrouw en jongste dochter kwam een voor u onbekende man naar u toe. Hij zei dat er gezegd werd dat men van plan was om u of een van uw dochters te vermoorden omdat ze uw broer Carlos niet konden doden. Hij weigerde te zeggen wie dit van plan was.

Op een dag is de moeder van een bendelid met de bijnaam ‘J.’ naar uw huis gekomen en heeft ze uw partner gezegd dat ze had gehoord dat u de broer van ‘K.’ was, maar dat ze er niet zeker van waren omdat jullie erg verschillend zijn. U denkt dat ze dit vroeg omdat ze bevestiging hiervan zocht bij uw partner. Echter, M. heeft de vrouw hierover geen informatie gegeven.

Ook werd een neef van u ooit door de bende uit zijn huis gehaald en in elkaar geslagen. Ze hebben hem gewaarschuwd dat ze hem zouden doden indien ze hem nog eens zagen.

In juli 2017 vertrokken uw partner en jongste dochter richting België.

Ongeveer twee maanden nadat uw partner en dochter vertrokken waren zei een veiligheidsagent op de luchthaven waar u werkte dat twee mannen naar u hadden gevraagd. Hij zei dat er ze bleven staan totdat de politie hun richting uitkwam.

Uw collega C. wiens stiefzoon een lid van de bende MS was, zei u dat ze u iets gingen aandoen omdat ze niets aan 'K.' konden doen. Volgens C. was er alleen nog enige twijfel of u wel degelijk zijn broer was aangezien jullie erg verschillen en u nooit met hem heeft samengewoond.

Hierna voelde u zich niet meer op uw gemak, werd uw nierinsufficiëntie erger en kwam u enkel buiten om naar het werk te gaan, om uw moeder te bezoeken en om naar de vergaderingen van de AA te gaan.

Ongeveer vier à zes maanden later zei uw buur M. dat er bendeleden van MS naar de buurt gekomen waren en hadden rondgehangen in de buurt van uw huis. Hij dacht dat ze uw huis wilden binnendringen. Dit gebeurde tot driemaal toe.

Op een dag is de politie bij uw buurman M. binnengevallen. De politie had gemerkt dat de bendeleden steeds in de buurt rondhingen en hadden gehoord dat uw buurman wapens voor de bende bewaarde. De politie heeft echter geen wapens bij uw buur gevonden. De politie dacht er toen aan ook bij u binnen te vallen omwille van uw broer C. maar nadat uw buur de politie vertelde dat u er alleen met uw moeder woonde, zijn de agenten uiteindelijk niet binnengekomen. Daarop werd u nog ongeruster. Omstreeks half oktober kwam u van uw werk toen V. - een jongen die ook op de luchthaven werkte en in dezelfde buurt als u woonde - vermoord werd. U dacht dat hij misschien ook doodsb bedreigingen had gekregen en gedood was omdat hij in de buurt woonde.

Intussen bleven de bendeleden naar uw buurman komen en begonnen ze steeds openlijker en gewapend voorbij uw huis te rijden. Ook is de moeder van een bendelid van MS die een neef van u heeft vermoord, naar uw huis gekomen. U was op dat moment niet thuis. Zij vroeg of uw partner al teruggekeerd was naar El Salvador. Uw schoonmoeder zei dat ze dacht dat uw partner binnen een maand zou terugkomen.

Hierna kwam u nog maar amper buiten. Meer bepaald ging u alleen nog naar de vergaderingen van de AA. Ook hier was u bang om ernaartoe te gaan omdat deze plaatsvonden van 19 tot 21 uur 's avonds. Tijdens deze vergaderingen zag u bendeleden voorbij het lokaal passeren.

Op een niet nader genoemd tijdstip vroegen bendeleden van de MS u of u A.P., een lid van de bende 18, had gezien. Nadat u hun zei dat u niet wist waar hij was, gingen ze weg.

U vertrok uit El Salvador op 6 december 2018 en kwam aan in Nederland op 7 december 2018, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. Dit verzoek werd uiteindelijk geannuleerd. In Nederland werd u vastgehouden tussen 5 december 2018 en 14 februari 2019. Daarna kwam u naar België waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 6 maart 2019.

Uw broer C. woont momenteel in Los Amatepes.

In het geval dat u zou moeten terugkeren naar El Salvador vreest u dat de situatie er nog erger zou worden voor u. Immers, wanneer iemand die werd bedreigd na een bepaalde tijd terugkeert, proberen ze zich zo snel mogelijk op hem te wreken.

U legt de volgende documenten neer: een Belgisch medisch certificaat dd. 22.01.2020, een identiteitskaart op uw naam dd. 9 april 2018, een overlijdensakte op naam van uw broer Ra. dd. 18 augustus 2015, een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister op naam van uw vrouw dd. 7 mei 2019, een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister op naam van uw dochter J. dd. 16 juli 2018, een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister op naam van uw dochter Jo. dd. 12 juli 2018, een attest van overlijden op naam van uw broer R. dd. 17 mei 2012, twee bundels documenten van de Nederlandse Koninklijke Marechaussee en een paspoort op uw naam dd. 9 november 2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van uw gegevens in het administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien in het kader van onderhavige procedure kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw plichten.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat er ernstige twijfels rijzen omtrent uw verklaring dat uw halfbroer C. reeds jarenlang - met name vanaf 2005-2006 (CGVS, p. 13) - een bendelid is.

Immers, gevraagd naar uw kennis over de bende 18 en de rol die uw broer hierin speelt, dient er vastgesteld te worden dat u weinig informatie kan geven hierover en dat uw verklaringen hieromtrent soms inconsistent met elkaar zijn.

Zo verklaart u dat u niet precies weet wat uw broer bij de bende doet, maar dat u ervan uitgaat dat als ze hem bijvoorbeeld vragen om afpersingsgeld te innen of iemand te vermoorden, hij dit ook doet (CGVS, p. 15). Verder kunt u geen informatie verschaffen over de naam van de leider van de bende, de naam van de leider van de bendeleden die uw broer C. kwamen bezoeken in het huis van uw moeder en weet u niet of uw broer een soort van training of opleiding kreeg binnen de bende 18 (CGVS, p. 16). Geconfronteerd met het feit dat u meer zou moeten weten over de bende, repliceert u dat u nooit met hem heeft samengeleefd en dat u zich afzijdig hield van zijn activiteiten om uw dochters te beschermen (CGVS, p. 16). Echter, gezien het langdurige lidmaatschap van uw broer bij de bende 18, de invloed van de bende 18 in uw wijk en in de wijk van uw moeder waar uw halfbroer woonde en het feit dat u uw moeder - waar C. bij woonde - bezocht (CGVS, p. 12, 13 & 14), kan worden verwacht dat u meer hierover kunt vertellen.

Daarnaast bevat uw relaas ook nog de volgende inconsistentie. Zo verklaart u aanvankelijk dat uw broer een gewoon lid is dat orders krijgt van hoger geplaatste bendeleden via boodschappers (CGVS, p. 15). U legt uit dat de hoger geplaatste bendeleden hem alle orders kunnen geven die ze willen (CGVS, p. 15). Tevens stelt u dat de belangrijke posities die van leider en van parablero zijn maar voor zover u weet is uw broer C. geen van de twee (CGVS, p. 17). Later verklaart u echter dat C. wordt beschouwd als een soort leider (CGVS, p. 17). Echter, dit is niet verenigbaar met uw eerdere verklaringen dat uw broer een gewoon lid is en dat hij, voor zover u weet, niet de positie van leider bekleedt (CGVS, p. 15 & 17).

Omwille van het geheel aan bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat uw halfbroer C. een bendelid van de 18 is. Aangezien u verklaart dat de door u verklaarde problemen veroorzaakt zijn door dit lidmaatschap van C. (CGVS, p. 9, 12 & 14), wordt hierdoor ook reeds de geloofwaardigheid van uw verklaarde problemen met de bende MS ernstig ondermijnd.

Zelfs indien uw halfbroer daadwerkelijk een bendelid zou zijn, quod non, dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat uw twee andere broers hierdoor zouden zijn vermoord en dat uw neef hierdoor werd geslagen.

Over uw broer R. verklaart u dat hij naar een andere colonia ging die door een andere bende dan zijn eigen colonia werd gecontroleerd om alcohol te drinken en dat hij er dan werd vermoord (CGVS, p. 9). Echter, uit deze verklaringen blijkt geenszins dat uw broer R. zou zijn vermoord omwille van uw broer C. Bovendien blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt dat wanneer een persoon in El Salvador zich bevindt in een colonia of wijk waar een rivaliserende bende – dus een andere bende dan de bende in zijn eigen wijk – de macht heeft, hij het risico loopt om door deze rivaliserende bende te worden gedood, louter omwille van zijn aanwezigheid in deze wijk (zie administratief dossier).

In verband met uw broer Ra. moet worden opgemerkt dat uw moeder u heeft verteld dat er toen 15 in het zwart geklede mannen het huis waren binnengekomen en Ra., die in een hangmat lag te slapen, door het hoofd hebben geschoten (CGVS, p. 19). Ze hadden toen ook op uw neef, die ook in het huis aanwezig was, geschoten doch hij kon ontsnappen (CGVS, p. 19). De mannen zeiden toen tegen uw moeder dat ze er niet mee moest bemoeien en dat het niet over haar ging (CGVS, p. 19). Echter, uit geen van deze verklaringen blijkt dat Ra. werd vermoord omwille van uw halfbroer C.

Omtrent een neef van u verklaart u dat ze hem uit zijn huis hebben gehaald, hem in elkaar hebben geslagen bij de rivier en hem hebben gewaarschuwd dat ze hem zouden doden indien ze hem nog eens zagen (CGVS, p. 12). Ook hier dient geconcludeerd te worden dat u niet met concrete gegevens heeft kunnen staven dat er een link is tussen deze gebeurtenis met uw neef en het lidmaatschap van C. bij de bende 18.

In verband met het door u neergelegde attest van overlijden op naam van uw broer R. dd. 17 mei 2012 en de overlijdensakte op naam van uw broer Ra. dd. 18 augustus 2015 moet worden opgemerkt dat in deze documenten wordt vermeld dat ze beiden zijn overleden ten gevolge van schotwonden doch niet in welke omstandigheden of door wie ze deze verwondingen hebben opgelopen.

Daarnaast heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat de bende MS niet met zekerheid zou weten dat u de halfbroer van C. bent (CGVS, p. 10 & 12). Hieromtrent dient te worden opgemerkt dat C. zich persoonlijk moeide met de ruzie tussen uw dochter en een schoolmeisje wiens broers lid zijn van de MS. Meer bepaald zei C. dit meisje dat ze zijn nichtje met rust moest laten (CGVS, p. 12). Anders zou hij met haar doen wat hij wilde (CGVS, p. 12). Bijgevolg weet de MS dat uw dochter het nichtje is van C. waardoor de bende logischerwijze ook weet dat u - als vader van uw dochter - de broer bent van C.

Verder heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat de leden van de MS u zelf iets willen aandoen en u zelfs willen vermoorden, zoals verklaart (vragenlijst CGVS, punt 3.5.; CGVS, p. 10 & 12).

Hieromtrent verklaart u dat leden van de MS drie keer uw woning wilden binnendringen omdat ze dachten dat uw broer bij u thuis was en ze hem eruit wilden halen (CGVS, p. 11 & 20). Uw buurman vertelde hen dat hij uw broer nooit gezien had en dat u ziek was (CGVS, p. 20). De bendeleden zeiden daarop dat ze het in het oog gingen houden en dat als ze uw broer zouden zien ze hem uit uw huis zouden halen (CGVS, p. 20). Uit voorgaande verklaringen blijkt expliciet dat de bendeleden specifiek op zoek waren naar uw broer en u met rust lieten zodra ze vernamen dat hij niet aanwezig was in uw woning.

Tevens blijkt dat u nooit persoonlijk door bendeleden werd benaderd omwille van uw broer en zijn activiteiten bij de bende 18.

Immers, gevraagd of u ooit persoonlijk werd aangesproken door leden van de MS, verwijst u naar één gebeurtenis waarbij ze u vroegen of u A. P. – dit is een lid van de bende 18- had gezien (CGVS, p. 12). Nadat u hen had gezegd dat u niet wist waar hij was, gingen ze weg (CGVS, p. 12). Echter, hieruit blijkt geenszins dat dit iets te maken had met uw broer C. Hetzelfde dient te worden opgemerkt betreffende het moment - voor de moord op uw tweede broer in 2015 – waarop een aantal bendeleden van de MS rond u kwamen staan, u van kop tot teen bekeken, hun wapens op u richtten en hierna weggingen (CGVS, p. 13).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt geenszins dat de bendeleden van de MS u iets zouden willen aandoen of u zelfs zouden willen vermoorden.

Nochtans blijkt dat de MS wist waar u woonde en werkte. U verklaart namelijk dat er vaak bendeleden langs uw huis passeerden die jullie in het hoog hielden (CGVS, p. 10). 'J.', de moeder van een bendelid, kwam ook naar uw huis om te vragen of u de broer bent van C. (CGVS, p. 12). Bovendien is op een dag een moeder van een ander bendelid van de MS naar uw huis gekomen en heeft ze er uw schoonmoeder gevraagd wanneer uw vrouw zou terugkomen (CGVS, p. 11). Ook kwamen er vaak bendeleden van de MS langs bij uw buurman M. (CGVS, p. 11). Daarnaevens waarschuwde een veiligheidsagent op de luchthaven waar u werkte dat twee mannen er naar u waren komen vragen (CGVS, p. 10). Bijgevolg wisten bendeleden van de MS waar u woonde en waar u werkte waardoor de bendeleden al veel eerder de opportuniteit hadden om u iets aan te doen, indien ze dit zouden willen.

Daarnaast dient er te worden vastgesteld dat uw gedrag niet in overeenstemming te brengen is met de ernst van de door u verklaarde vrees. Zo verklaart u dat, nadat uw broer Ra. werd vermoord op 18 augustus 2015, u voor drie maanden in Zacatecoluca bent gaan wonen met uw vrouw en dochters (CGVS, p. 10). Echter, omwille van uw werk, de hoge huur die jullie er moesten betalen en het feit dat jullie reeds in het bezit waren van een eigen huis, verhuisden jullie terug naar uw voorafgaande adres (CGVS, p. 10). Hier bleef u vervolgens wonen tot aan uw vertrek uit El Salvador (verklaring DVZ, punt 10).

Verder blijkt uit uw verklaringen dat u tot 31 oktober 2018 - dit is iets meer dan één maand voor uw vertrek uit El Salvador - gedurende 10 jaar heeft gewerkt als tuinman op de luchthaven (verklaring DVZ, punten 12 & 31 ; CGVS, p. 4 & 5).

Ook blijkt uit uw verklaringen dat u uw moeder bleef bezoeken en dat u naar vergaderingen van de AA ging (CGVS, p. 11).

Uit bovenstaande gedragingen blijkt dat u niet of amper uw gedrag aanpaste in de loop van de jaren. Bovenstaande gedragingen zijn volstrekt onverzoenbaar met uw voorgehouden vrees dat de leden van de MS u iets willen aandoen en u zelfs willen vermoorden (vragenlijst CGVS, punt 3.5.; CGVS, p. 10 & 12).

Hetzelfde moet worden opgemerkt in verband met uw laattijdig vertrek uit El Salvador. Meer bepaald bent u pas op 5 december 2018 vertrokken (CGVS, p. 5). Redelijkerwijze dient er aangenomen te worden dat - indien u daadwerkelijk vreest voor uw veiligheid - u zo snel mogelijk getracht zou hebben om het land te verlaten. Echter, u bleef nog zes jaar na de moord op uw broer R. in 2012 en drie jaar na de moord op uw broer Ra. in El Salvador.

Omwille van bovenstaande vaststellingen heeft u uw verklaarde vrees om in El Salvador te worden vervolgd vanwege het lidmaatschap van uw broer C. bij de bende 18, niet aannemelijk kunnen maken.

Wat betreft uw verklaringen over de moord op uw collega V. en de verdwijning van een buurman in januari 2019 (CGVS, p. 11, 12), dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat deze gebeurtenissen verband houden met uw verklaarde problemen. In verband met de moord op uw collega verklaart u namelijk dat Victor ook met de dood was bedreigd en werd vermoord op hetzelfde moment als wanneer u thuiskwam van uw werk (CGVS, p. 21). Hierdoor dacht u dat u wel eens de volgende kon zijn (CGVS, p. 11). Echter, nergens uit uw verklaringen blijkt dat de bedreigingen die Victor zou hebben ontvangen enig verband houden met uw verklaarde problemen. Hetzelfde dient te worden vastgesteld omtrent uw verdwenen buurman (CGVS, p. 12).

Wat betreft uw verklaring dat u lijdt aan chronische nierinsufficiëntie (CGVS, p. 20), hetgeen wordt aangetoond met behulp van het Belgisch medisch certificaat dd. 22 januari 2020 (document 1), dient te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

U stelt dat u bij een eventuele terugkeer naar El Salvador vreest door criminele bendes te worden gevisieerd omdat ze zich zo snel mogelijk proberen te wreken op iemand die na een bepaalde tijd terugkeert en die reeds werd bedreigd (CGVS, p. 22).

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u

zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020, (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Evenmin hebt u in concreto aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde bij een terugkeer naar El Salvador louter en alleen omwille van uw verblijf in het buitenland sprake zou zijn van een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Zo heeft u geen concrete elementen aangehaald waaruit blijkt dat u louter en alleen omwille van uw buitenlands verblijf in het vizier zal komen te staan van criminele bendes. Wat betreft uw verklaring dat u bij terugkeer ergere problemen vreest omdat u reeds werd bedreigd (CGVS, p. 22), moet worden opgemerkt dat u uw verklaarde profiel en problemen niet aannemelijk heeft kunnen maken (zie supra).

U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar El Salvador louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016

(beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. Uw paspoort dd. 9 november 2018 en uw identiteitskaart dd. 9 april 2018 bevatten louter gegevens over uw identiteit die niet in twijfel wordt getrokken. De bewijzen van inschrijving in het vreemdelingenregister op naam van uw vrouw dd. 7 mei 2019, op naam van uw dochter J. dd. 16 juli 2018 en op naam van uw dochter Jo. dd. 12 april 2018 kunnen enkel bevestigen dat uw vrouw en uw dochters zijn ingeschreven in het vreemdelingenregister in België. De twee bundels documenten van de Nederlandse Koninklijke Marechaussee bevatten louter gegevens omtrent uw verblijf in Nederland vooraleer u naar België kwam doch bevatten geen informatie betreffende uw verklaarde problemen in El Salvador.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht zoals bepaald in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de rechten van verdediging, van het zorgvuldigheidsbeginsel, alsook meent verzoeker dat er een beoordelingsfout voorligt.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift volgende stavingstukken:

- de COI Focus “Salvador. Retour au pays des ressortissants” van 12 juli 2019 (stuk 3);

- het rapport "*Deported to Danger: United States Deportation Policies Expose Salvadorans to Death and Abuse*" van Human Rights Watch van februari 2020 (stuk 4);
- het artikel "*Political Refugees from El Salvador; Gang Politics, the State and Asylum Claims*" van *Refugee Survey Quarterly* van 2017 (stuk 5);
- het "*Rapport de la Rapporteuse spéciale sur les droits de l'homme des personnes déplacées dans leur propre pays concernant sa visite en El Salvador*" van 23 april 2018 (stuk 6);
- het artikel "*La Fiera Armada de El Salvador condena el asesinato de cuatro militares*" van *La Vanguardia* van 29 april 2019 (stuk 7);
- het rapport "*Gang Violence as Armed Conflict: A New Perspective on El Salvador*" van GIWPS van November 2018 (stuk 8).

2.2.2. Op 9 maart 2021 brengt de verwerende partij per drager overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota bij waarin zij refereert aan de COI Focus "*El Salvador: Situation Sécuritaire*" van 12 oktober 2020, de "*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*" van UNHCR van maart 2016 en de COI Focus "*El Salvador: Retour au pays après une épisode migratoire*" van 17 december 2020 en er de weblinken van weergeeft.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake

het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. In de bestreden beslissing worden aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat hij doorheen zijn verklaringen geen persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk heeft gemaakt omdat (i) er ernstige twijfels rijzen omtrent verzoekers verklaring dat zijn halfbroer C. reeds jarenlang een bendelid is, verzoeker kan hierover maar weinig informatie geven en zijn verklaringen hierover zijn soms inconsistent met elkaar, nu verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn halfbroer C. lid is van de bende 18 en hij verklaart dat zijn problemen werden veroorzaakt door dit (vermeend) lidmaatschap van zijn broer, wordt hierdoor ook de geloofwaardigheid ondermijnd van zijn verklaarde problemen met de bende MS; (ii) zelfs indien zijn halfbroer daadwerkelijk een bendelid zou zijn, *quod non*, heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat zijn twee andere broers hierdoor zouden zijn vermoord en dat zijn neef hierdoor werd geslagen; (iii) verzoeker heeft niet aannemelijk kunnen maken dat de bende MS niet met zekerheid zou weten dat hij de halfbroer van C. is; (iv) verzoeker heeft niet aannemelijk kunnen maken dat de leden van de MS hem zelf iets willen aandoen en hem willen vermoorden, de bende MS wist waar verzoeker woonde en werkte waardoor ze al veel eerder de opportuniteit hadden om verzoeker iets aan te doen, mochten ze dat willen; (v) verzoekers gedrag is niet in overeenstemming met de ernst van de door hem verklaarde vrees: na de moord op zijn broer R. is het gezin voor drie maanden verhuisd maar omwille van het werk en de hoge huur zijn ze teruggekeerd waar verzoeker bleef wonen tot voor zijn vertrek, verzoeker is tot een maand voor zijn vertrek hetzelfde werk kunnen blijven doen dat hij al tien jaar deed, hij bleef zijn moeder bezoeken en naar vergaderingen van de AA gaan zodat hij zijn gedrag amper aanpaste in de loop van de jaren, verzoeker is pas op 5 december 2018 uit El Salvador vertrokken, dit is zes jaar na de moord op zijn broer R. en drie jaar na de moord op zijn broer Ra.; (vi) inzake verzoekers verklaringen over de moord op zijn collega en de verdwijning van een buurman in januari 2019, maakt hij niet aannemelijk dat deze gebeurtenissen verband houden met zijn verklaarde problemen; (vii) verzoekers verklaring dat hij lijdt aan een chronische nierinsufficiëntie houdt geen verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie of met de criteria vermeld in de definitie van subsidiaire bescherming; (viii) inzake verzoekers vrees bij een terugkeer door criminele bendes te worden gevisieerd omwille van zijn verblijf in het buitenland na een eerdere bedreiging, wordt opgemerkt dat de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer niet volstaat om het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen, evenmin heeft verzoeker *in concreto* aannemelijk gemaakt dat hij louter en alleen op basis van zijn verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling; (ix) het gemeenschappelijk crimineel geweld waaronder afpersing kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, het (crimineel) geweld in El Salvador is in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard, hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij

de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, verzoeker brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken (x) de voorgelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. Al deze motieven worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

2.3.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoeker voert aan dat hij in El Salvador problemen kende omdat de bende MS zijn broer, bendelid van de bende 18, te pakken wilde krijgen maar dat dit niet lukte en ze daarom een familielid van hem willen vermoorden, namelijk verzoeker. Verzoekers twee andere broers werden reeds vermoord. Verzoekers huis werd in de gaten gehouden, een collega van verzoeker werd vermoord, de moeder van een bendelid kwam vragen wanneer verzoekers vrouw terugkwam naar El Salvador. Verzoeker voelde zich niet meer veilig en vertrok, zijn echtgenote en twee dochters waren al vroeger vertrokken en zijn erkend in België.

2.3.4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoeker *in casu* er niet in slaagt een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin een reëel risico lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

2.3.4.3. Inzake het feit dat verzoekers halfbroer C. een bendelid is, stelt verzoeker in het verzoekschrift dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS inderdaad geen uitgebreide informatie over de rol van zijn broer in de bende kon verschaffen maar dat hij wel veel informatie kon geven over de context van zijn lidmaatschap bij de bende en de bende zelf. Zo kon verzoeker het toegangsritueel beschrijven, op welke wijze zijn broer via vrienden in contact kwam met de bende, de activiteiten en daden van de bende in de wijk van verzoekers broer, inbegrepen de achtergrond van verschillende conflicten met de rivaliserende bende MS, de namen van bendeleden waarmee zijn broer rondhing, de veranderingen die hij bij zijn broer merkte in gedrag, kledij en tatoeage. Verzoeker kon ook toelichten wie van de bende aangehouden werd, inclusief zijn broer, en wie veroordeeld werd voor welke feiten. Verzoeker meent dat dus niet in redelijkheid kan worden besloten dat hij niet overtuigt dat zijn broer lid is van de bende 18. Er moet rekening mee worden gehouden dat verzoeker niet samengewoond heeft met zijn broer, niet met hem is opgegroeid en zich uit voorzichtigheid steeds afzijdig heeft gehouden van de activiteiten van zijn broer bij de bende. Dit rechtvaardigt ook dat de bende MS nog twijfelde of hij de broer was van C. Zijn broer heeft kinderen uit twee relaties, het nichtje zijn van C. kan meerdere familiale banden aantonen waardoor de bende ook kon twifelen aan het feit of verzoeker de broer van C. was. Verzoeker wijst erop dat hij zich niet heeft tegengesproken over het feit of zijn broer al dan niet een leider is. Hij stelt dat dit niet zo is maar de autoriteiten beschouwden hem zo wel, uit het persoonlijk onderhoud blijkt dit ook, gezien de protection officer de vraag stelt op welke informatie de autoriteiten zich baseerden om te stellen dat zijn broer een leider was (p. 17).

De Raad stelt vast dat verzoeker op een paar punten kan gevolgd worden. Hij kende de naam van de leider van de bende niet, ook niet de naam van de leider van de groep die zijn broer kwam bezoeken in het huis van zijn moeder, maar hij kende inderdaad wel de namen van de bendeleden die zijn broer hadden geïnitieerd in de bende en verschillende (bij)namen van bendeleden waarmee zijn broer optrok (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 15). Binnen de groep bendeleden die bij zijn broer langskwamen, weet hij niet wie de leider was maar hij verduidelijkt dit door te stellen dat er eigenlijk niemand was die zich gedroeg als leider, ze behandelden elkaar als gelijken (*ibidem*, p. 16).

Verzoeker kon inderdaad ook schetsen hoe zijn broer indertijd in contact kwam met de bende (*ibidem*, p. 13 en 14) en hoe hij van uiterlijk en kledij veranderde (*ibidem*, p. 26). Verzoeker kon ook vertellen wie van de bende werd aangehouden en wie werd veroordeeld voor welke feiten (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 17 en 18).

Dat hij niet wist of zijn broer een training of opleiding kreeg bij de bende, strookt met zijn verklaringen (*ibidem*, p. 16) maar verder in het onderhoud verduidelijkt verzoeker dat hij nooit met zijn broer heeft samengeleefd, dat hij zich afzijdig hield van zijn activiteiten, dat hij zijn dochters wou beschermen en dat hij zich niet wou laten meeslepen in wat hij deed, dat als hij bij zijn moeder kwam en zijn broer was er niet, hij geen verdere vragen stelde (*ibidem*, p. 16). Doorheen heel het persoonlijk onderhoud benadrukte verzoeker dat hij zich afzijdig hield van zijn broer en er niet veel van weet omdat hij niet met hem samenwoonde (p. 12, 13, p. 16). De commissaris-generaal stelt dat het niet aannemelijk is dat verzoeker zo weinig kan vertellen over de activiteiten van zijn broer bij de bende en over de bende zelf, dat hij hierover meer moest kunnen vertellen gezien de invloed van de bende 18 in zijn wijk en in zijn moeders wijk en omdat hij zijn moeder bezocht, waar ook zijn broer woonde. De Raad acht het echter niet onaannemelijk dat verzoeker niet veel details kon geven over de concrete en specifieke activiteiten van zijn broer bij de bende: zijn broer zou dit vooreerst zelf moeten willen vertellen en het is aannemelijk dat verzoeker zich hiervan afzijdig wilde houden.

Inzake de inconsistentie over het feit of verzoekers broer een gewoon lid is of een leider, kan hij worden gevolgd dat uit zijn verklaringen niet blijkt dat hij heeft gezegd dat zijn broer een leider is. Zijn verklaringen luiden als volgt:

“Ok. Wat deed en doet uw broer precies voor de bende 18? Beschrijf me eens zijn ‘carrière’?”

Hij is gewoon lid. Hij krijgt orders van hoger geplaatste bendeleden via boodschappers. Hij is gewoon een lid en ze kunnen ermee doen wat ze willen, ze kunnen hem alle orders geven die ze willen, om hem iets te laten doen voor hen.” (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 15).

“Maar ze hebben zelfs uw twee broers gedood omwille van zijn werk bij bende 18, vertelde u me. Dan lijkt hij voor mij toch iets belangrijker te zijn dan enkel een normaal lid dat rondhing en deed wat zijn oversten hem vertelden om te doen...”

Ja...eh...een belangrijke positie is leider of parableros zijn. Voorzover ik weet, was hij geen van de twee. Hij kreeg gewoon bevelen Dat is wat ik weet, ik weet niet in welke mate hij erbij betrokken was.

Heeft uw broer ooit vastgezet of is hij ooit aangehouden door politie/autoriteiten?

Ja hij is in totaal 3 keer aangehouden voor moord, maar nadien is hij vrij gekomen omdat er geen bewijzen waren. Hij is ook beschouwd als leider, maar dat hebben ze nooit kunnen bewijzen. De twee andere bendeleden zitten nog vast, ‘El Cabito’ en ‘Moto’. Ik veronderstel dat dit is omdat er tegen hem wel bewijs is gevonden.” (notities persoonlijk onderhoud, p. 17).

“ ‘Hij is ook beschouwd als leider’ – op welke informatie baseerde de autoriteiten zich daarvoor?”

Ik heb een paar commentaren gevolgd en ze zeiden dat hij de agressiefste was binnen de bende.” (notities persoonlijk onderhoud, p. 18)

De in de bestreden beslissing vastgestelde inconsistentie is bijgevolg onbestaande.

De Raad neemt bijgevolg aan dat niet kan worden uitgesloten dat verzoekers halfbroer een bendelid van de bende 18 is, maar stelt vast dat verzoeker verklaard heeft dat hij nooit met zijn halfbroer heeft samengeleefd, dat hij zich afzijdig hield van zijn activiteiten, dat hij zijn dochters wou beschermen en dat hij zich niet wou laten meeslepen in wat zijn halfbroer deed, dat als hij bij zijn moeder kwam en zijn broer was er niet, hij geen verdere vragen stelde. De Raad wijst er ook op dat verzoeker verklaarde dat hij al van in zijn jeugd niet met zijn moeder samenwoonde maar dat hij haar enkel bezocht, dat hij al vroeg moest gaan werken en daardoor ergens anders woonde, dat hij dan is beginnen samenwonen (dertig jaar geleden) en nog verder van haar was (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 13).

2.3.4.4. Uit de objectieve landeninformatie die door de partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijkse leven in de wijken waar ze territoriale controle uitoefenen. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en gedwongen rekrutering. Uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 6; UNHCR guidelines).

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt verder dat in de heersende Salvadoraanse context familieleden van een bendelid het doelwit kunnen vormen van geweld. Dit is echter vooral het geval indien deze familieleden financieel afhangen van het bendelid en af en toe kleine taken verrichten in verband met afpersing of drugtrafiek. Dit zijn sympathisanten die vooral uit opportunisme gelieerd zijn met de bende. Ouders van een bendelid kunnen het voorwerp uitmaken van bedreigingen door andere bendes of door de eigen bende van hun familielid indien deze een inbreuk gepleegd heeft op de regels van de bende (COI Focus *“El Salvador: Situation Sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 16 en 17). De UNHCR Guidelines maken melding van bedreigingen van personen die een link hebben met een rivaliserende bende, zo kunnen familieleden van een bendelid bedreigd, aangevallen of vermoord worden (p. 35).

Er blijkt echter uit de landeninformatie niet dat familieleden van een bendelid in El Salvador een groep vormen die het voorwerp zijn van groepsvervolging en dat zij systematisch worden blootgesteld aan slechte behandelingen. Volgens de UNHCR Eligibility Guidelines van maart 2016 worden familieleden van een bendelid wel aangemerkt met een potentieel risicoprofiel en dienen beschermingsverzoeken dan ook met verhoogde aandacht te worden onderzocht. Evenwel moet worden benadrukt dat volgens de UNHCR Eligibility Guidelines het risico op vervolging dan wel ernstige schade afhankelijk is van de individuele omstandigheden van het betrokken familielid. Dit wordt ook bevestigd door de meest recente beschikbare landeninformatie. Zo meent UNHCR dat een loutere verwijzing naar het gegeven dat familieleden van bendeleiden vallen onder een potentieel risicoprofiel niet volstaat om in het concrete geval een individueel en objectief risico op vervolging of ernstige schade vast te stellen.

De Raad herinnert er aan dat het loutere gegeven dat een verzoeker onder een bepaald profiel valt, op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen. De beoordeling van het risico is immers afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”*).

Het is aan verzoeker om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat hij omwille van een bepaald profiel dreigt te worden vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador. Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar zijn land van herkomst, moeten deze individuele en concrete omstandigheden worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador. Aangezien de beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade afhankelijk is van de individuele omstandigheden van verzoeker, mag van hem worden verwacht dat hij concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt waaruit zou blijken dat hij persoonlijk omwille van zijn profiel dreigt te worden geviséerd of vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador.

Zoals hierna zal blijken, blijft verzoeker evenwel in gebreke om het risico individueel en *in concreto* aannemelijk te maken.

2.3.4.5. Uit de landeninformatie blijkt dat familieleden van een bendelid bedreigd kunnen worden door een andere bende indien deze familieleden financieel afhangen van het bendelid en af en toe kleine taken verrichten in verband met afpersing of drugtrafiek. Dit zijn sympathisanten die vooral uit opportunisme gelieerd zijn met de bende. Ouders van een bendelid kunnen het voorwerp uitmaken van bedreigingen door andere bendes of door de eigen bende van hun familielid indien deze een inbreuk gepleegd heeft op de regels van de bende (COI Focus *Situation Sécuritaire*).

Vooreerst wordt opgemerkt dat verzoeker geen ouder is van een bendelid maar een halfbroer, de verwijzing naar ouders van een bendelid doet bijgevolg niet ter zake.

Verder blijkt uit verzoekers verklaringen niet dat hij sympathiseerde met de bende van zijn halfbroer of er hand- en spandiensten voor deed, integendeel. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers dat hij nooit met zijn halfbroer heeft samengeleefd, dat hij zich afzijdig hield van zijn activiteiten, dat hij zijn dochters wou beschermen en dat hij zich niet wou laten meeslepen in wat zijn halfbroer deed, dat als hij bij zijn moeder kwam en zijn broer was er niet, hij geen verdere vragen stelde. De Raad wijst er ook op dat verzoeker verklaarde dat hij al van in zijn jeugd niet met zijn moeder (waar zijn halfbroer woonde) samenwoonde maar dat hij haar enkel bezocht, dat hij al vroeg moest gaan werken en daardoor ergens anders woonde, dat hij dan is beginnen samenwonen (dertig jaar geleden) en nog verder van haar was (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 13). Hieruit blijkt dat verzoeker zich afzijdig hield van zijn halfbroer die bendelid was, dat hij weinig informatie had over wat zijn broer precies deed in opdracht van de bende en dat hij nooit samenleefde met zijn halfbroer. Verzoeker werkt ook al tien jaar als tuinman op de luchthaven (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 5). Verzoeker werd dus door de buitenwereld niet gepercipieerd als familielid van een bendelid dat sympathiseert met deze bende.

Verzoeker stelt dat de rivaliserende bende hem viseerde omdat ze zijn halfbroer niet te pakken konden krijgen, maar uit de bespreking hieronder van zijn asielmotieven blijkt dat hij dit niet aannemelijk maakt en dat zijn gedrag afbreuk doet aan zijn beweerde vrees. De Raad verwijst uitdrukkelijk naar wat hieronder gesteld wordt. De Raad stelt dus vast dat verzoeker zijn risicoprofiel *in casu* niet concretiseert. Hij kan zich dus niet louter op dit profiel beroepen om in aanmerking te komen voor een beschermingsstatus.

2.3.4.6. De commissaris-generaal stelt dat zelfs als zou verzoekers halfbroer een bendelid zijn, dan dient te worden opgemerkt dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn twee andere broers hierdoor zouden zijn vermoord en dat zijn neef hierdoor werd geslagen:

“Zelfs indien uw halfbroer daadwerkelijk een bendelid zou zijn, quod non, dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat uw twee andere broers hierdoor zouden zijn vermoord en dat uw neef hierdoor werd geslagen.

Over uw broer R. verklaart u dat hij naar een andere colonia ging die door een andere bende dan zijn eigen colonia werd gecontroleerd om alcohol te drinken en dat hij er dan werd vermoord (CGVS, p. 9). Echter, uit deze verklaringen blijkt geenszins dat uw broer R. zou zijn vermoord omwille van uw broer C. Bovendien blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt dat wanneer een persoon in El Salvador zich bevindt in een colonia of wijk waar een rivaliserende bende – dus een andere bende dan de bende in zijn eigen wijk – de macht heeft, hij het risico loopt om door deze rivaliserende bende te worden gedood, louter omwille van zijn aanwezigheid in deze wijk (zie administratief dossier).

In verband met uw broer Ra. moet worden opgemerkt dat uw moeder u heeft verteld dat er toen 15 in het zwart geklede mannen het huis waren binnengekomen en Ra., die in een hangmat lag te slapen, door het hoofd hebben geschoten (CGVS, p. 19). Ze hadden toen ook op uw neef, die ook in het huis aanwezig was, geschoten doch hij kon ontsnappen (CGVS, p. 19). De mannen zeiden toen tegen uw moeder dat ze er niet mee moest bemoeien en dat het niet over haar ging (CGVS, p. 19). Echter, uit geen van deze verklaringen blijkt dat Ra. werd vermoord omwille van uw halfbroer C.

Omtrent een neef van u verklaart u dat ze hem uit zijn huis hebben gehaald, hem in elkaar hebben geslagen bij de rivier en hem hebben gewaarschuwd dat ze hem zouden doden indien ze hem nog eens zagen (CGVS, p. 12). Ook hier dient geconcludeerd te worden dat u niet met concrete gegevens heeft kunnen staven dat er een link is tussen deze gebeurtenis met uw neef en het lidmaatschap van C. bij de bende 18.

In verband met het door u neergelegde attest van overlijden op naam van uw broer R. dd. 17 mei 2012 en de overlijdensakte op naam van uw broer Ra. dd. 18 augustus 2015 moet worden opgemerkt dat in deze documenten wordt vermeld dat ze beiden zijn overleden ten gevolge van schotwonden doch niet in welke omstandigheden of door wie ze deze verwondingen hebben opgelopen.”

Verzoeker stelt dat het risico's inhoudt als iemand het familielid is van een bendelid, hij verwijst hiervoor naar de COI Focus: *Situation Sécuritaire* van 15 juli 2019. Hij meent dat zijn broers in gewelddadige omstandigheden om het leven zijn gekomen. Inzake zijn broer R. stelt hij dat het, gezien de familiale context, hoogst waarschijnlijk is dat hij werd gedood omwille van het lidmaatschap van broer C. bij de bende 18 en niet zozeer omdat hij zich in de wijk van een rivaliserende bende bevond. Inzake de moord op zijn broer Ra. stelt verzoeker dat uit zijn verklaringen blijkt dat dit een gerichte aanval is op zijn persoon, buiten het lidmaatschap van zijn broer is er geen andere reden waarom zijn broer Ra. het slachtoffer werd van zo'n gerichte operatie.

Uit de informatie die zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat wanneer een persoon zich bevindt in de wijk van een rivaliserende bende, hij het risico loopt om louter door zijn aanwezigheid daar

vermoord te worden. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij heeft verklaard dat zijn broer R. veel alcohol dronk, dat hij toch naar een andere Colonia in de buurt ging om te gaan drinken, wat eigenlijk niet kan omdat die door een andere bende werd gecontroleerd, en dat hij zo gedood is (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 9). Verzoekers verklaringen zijn in overeenstemming met de informatie in het administratief dossier en deze moord op zijn broer omdat hij zich in de wijk van een rivaliserende bende bevond, toont niet aan dat zijn broer persoonlijk gevisieerd werd omdat hij de broer was van bendelid C.

Inzake de moord op zijn broer Ra. blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij niet precies weet wat er gebeurd is, dat hij van zijn moeder hoorde dat zijn broer lag te slapen, dat er 15 in het zwart geklede mannen binnengekomen zijn, dat ze zijn broer hebben wakker gemaakt, een geweer tegen zijn kin gezet en hem door het hoofd hebben geschoten, zijn borst was doorzeefd met kogels (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 19). Uit verzoekers verklaringen blijkt inderdaad niet dat hij zou hebben verteld dat er een verband was met zijn halfbroer C. die bendelid is. De moord op zijn broer Ra. kan plaatsgevonden hebben om een andere reden, alleszins blijkt uit verzoekers verklaringen niet dat hij een reden vermeld heeft waarom zijn broer Ra. in 2015 vermoord zou zijn.

Verzoeker uit geen kritiek op het motief inzake het in elkaar slaan van zijn neef, dat de Raad bijgevolg overneemt.

De Raad merkt in dit verband ook op dat het opmerkelijk is dat het feit dat verzoekers halfbroer C. een gewoon bendelid is van de bende 18, als gevolg zou hebben dat gedurende jaren (vanaf 2012, datum van de moord op zijn broer R.) verzoekers familie wordt opgejaagd en vermoord door de bende MS. Verzoeker bevestigt nochtans dat zijn broer een gewoon bendelid is en geen leider (notities persoonlijk onderhoud, p. 15, 17 en 18). Uit verzoekers verklaringen blijkt evenmin dat zijn broer ondergedoken en dus onvindbaar zou zijn voor de bende MS, waardoor deze bende zich dan zou richten op familieleden. De Raad sluit er zich dus bij aan dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat verzoekers twee andere broers zijn vermoord omdat hun broer C. een bendelid was en dat zijn neef hierdoor werd geslagen. De neergelegde overlijdensattesten bevestigen het overlijden van deze personen ten gevolge van schotwonden maar tonen niet aan in welke omstandigheden of door wie deze verwondingen werden toegebracht.

2.3.4.7. In de bestreden beslissing wordt vervolgens overwogen:

“Verder heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat de leden van de MS u zelf iets willen aandoen en u zelfs willen vermoorden, zoals verklaart (vragenlijst CGVS, punt 3.5.; CGVS, p. 10 & 12).

Hieromtrent verklaart u dat leden van de MS drie keer uw woning wilden binnendringen omdat ze dachten dat uw broer bij u thuis was en ze hem eruit wilden halen (CGVS, p. 11 & 20). Uw buurman vertelde hen dat hij uw broer nooit gezien had en dat u ziek was (CGVS, p. 20). De bendeleden zeiden daarop dat ze het in het oog gingen houden en dat als ze uw broer zouden zien ze hem uit uw huis zouden halen (CGVS, p. 20). Uit voorgaande verklaringen blijkt expliciet dat de bendeleden specifiek op zoek waren naar uw broer en u met rust lieten zodra ze vernamen dat hij niet aanwezig was in uw woning.

Tevens blijkt dat u nooit persoonlijk door bendeleden werd benaderd omwille van uw broer en zijn activiteiten bij de bende 18.

Immers, gevraagd of u ooit persoonlijk werd aangesproken door leden van de MS, verwijst u naar één gebeurtenis waarbij ze u vroegen of u A. P. – dit is een lid van de bende 18- had gezien (CGVS, p. 12). Nadat u hen had gezegd dat u niet wist waar hij was, gingen ze weg (CGVS, p. 12). Echter, hieruit blijkt geenszins dat dit iets te maken had met uw broer C. Hetzelfde dient te worden opgemerkt betreffende het moment - voor de moord op uw tweede broer in 2015 – waarop een aantal bendeleden van de MS rond u kwamen staan, u van kop tot teen bekeken, hun wapens op u richtten en hierna weggingen (CGVS, p. 13).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt geenszins dat de bendeleden van de MS u iets zouden willen aandoen of u zelfs zouden willen vermoorden.

Nochtans blijkt dat de MS wist waar u woonde en werkte. U verklaart namelijk dat er vaak bendeleden langs uw huis passeerden die jullie in het hoog hielden (CGVS, p. 10). ‘J.’, de moeder van een bendelid, kwam ook naar uw huis om te vragen of u de broer bent van C. (CGVS, p. 12). Bovendien is op een dag een moeder van een ander bendelid van de MS naar uw huis gekomen en heeft ze er uw schoonmoeder gevraagd wanneer uw vrouw zou terugkomen (CGVS, p. 11). Ook kwamen er vaak bendeleden van de MS langs bij uw buurman M. (CGVS, p. 11). Daarnaevens waarschuwde een veiligheidsagent op de luchthaven waar u werkte dat twee mannen er naar u waren komen vragen

(CGVS, p. 10). *Bijgevolg wisten benedeleden van de MS waar u woonde en waar u werkte waardoor de benedeleden al veel eerder de opportuniteit hadden om u iets aan te doen, indien ze dit zouden willen.*"

Verzoeker stelt opnieuw dat het een risico inhoudt een familielid van een bendelid te zijn. Hij verwijst in dit verband naar de COI Focus inzake de veiligheidssituatie in El Salvador waarin wordt geciteerd uit IDMC, Refugee Law Initiative *"An atomised crisis. Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador"*, september 2018, p. 30. Verzoeker wijst erop dat hij meermaals direct of indirect werd benaderd door benedeleden of personen die een link hebben met hen. Hij zet dit in het verzoekschrift als volgt uiteen:

"Nog voor het vertrek van zijn vrouw werd hij aangesproken door een man die zijn bijnaam 'P.' gebruikte en hem waarschuwde dat er gezegd werd dat hij de broer van K. was en dat hij en zijn familie, omdat de bende K. niet kon terugvinden, in gevaar zijn (p. 10).

Er wordt ook naar verzoeker gevraagd op de luchthaven (p. 10).

Uiteindelijk informeert een van zijn collega op de luchthaven verzoeker dat de leden van de MS nog twifelen of hij wel de broer van K. is, reden waarom er nog niets werd uitgevoerd tegen hem (p. 10). Verzoeker lichtte ook toe een familielid van deze persoon lid is van de MS (p. 19).

Daarnaast zijn moeders van benedeleden van de MS tweemaal naar zijn huis geweest om vragen te stellen over verzoeker en of hij de broer van K. is, en over zijn echtgenote (p. 11 en p. 12).

Dit zijn directe aanwijzingen dat verzoeker effectief in het vizier is gekomen van de bende MS omwille van zijn familieband met een bendelid.

Daarnaast heeft verzoeker opgemerkt dat benedeleden steeds hem op een steeds meer zichtbare manier in het oog hielden (p. 10, p. 11) en werd door zijn buurman verwittigd dat hij in de gaten werd gehouden (p. 11).

Bijkomend kan er ook niet worden gesteld dat verzoeker nooit rechtstreeks werd bedreigd door de bende. Nog voor de moord op zijn broer Ramon in 2015 werd hij omsingeld door benedeleden die hun wapens op hem hebben gericht."

In dit verband wordt opgemerkt dat verzoeker misschien wel in het oog gehouden werd, maar dat de benedeleden nooit tot actie zijn overgegaan en hun bedreigingen niet geconcretiseerd hebben. Waar verzoeker verwijst naar de man die hem aansprak met zijn bijnaam en hem waarschuwde dat zijn leven in gevaar was omdat de bende zijn halfbroer C. niet kon terugvinden, wordt opgemerkt dat dit gebeurde tussen januari en juli 2017 (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 10) en zonder gevolg bleef. Het volgende dat gebeurde was dat er in september 2017 twee mannen naar verzoeker kwamen vragen op de luchthaven waar hij werkte (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 10) en dat nadien een collega op het werk hem vertelde dat de bende verzoeker iets ging aandoen omdat ze niets aan zijn broer konden doen (*ibidem*, p. 10). Verzoeker vervolgt dan dat het voor hem een moeilijk jaar was, dat hij voorzorgsmaatregelen nam en dat de benedeleden van de bende MS in de buurt rondhingen en dat een buurman hem daarvoor waarschuwde (*ibidem*, p. 11). Al deze zaken zijn echter zonder concrete gevolgen gebleven, terwijl de bende dus duidelijk wist waar verzoeker woonde en werkte. De Raad volgt de commissaris-generaal waar deze stelt dat, als de benedeleden verzoeker werkelijk iets zouden willen aandoen, ze hiertoe al veel eerder de opportuniteit hadden.

Uit verzoekers verklaringen blijkt ook dat de moeder van een bendelid in de loop van 2018 bij verzoeker thuis is komen vragen of zijn vrouw al terug was (*ibidem*, p. 11) en dat op een ogenblik toen zijn vrouw nog in El Salvador was, dus voor juli 2017, de moeder van een bendelid bij hen thuis kwam vragen of verzoeker de broer van C. was. Ook hieruit blijkt dat deze gebeurtenissen zonder gevolg zijn gebleven en dat de bende wist waar verzoeker woonde, zodat als de benedeleden verzoeker iets wilden aandoen, ze hiertoe al eerder de opportuniteit hadden.

Verzoeker wijst er ook op dat hij nog voor de moord op zijn broer Ra. werd omsingeld door benedeleden die wapens op hem gericht hebben. De Raad stelt echter vast dat verzoeker ook verklaarde dat ze hem aankeken en dan weggegaan zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 13), waardoor hieruit niet blijkt dat ze verzoeker effectief iets wilden aandoen.

Uit verzoekers verklaringen blijkt ook dat hij slechts één keer persoonlijk is aangesproken door een bendelid van MS, toen deze bende op zoek was naar een bendelid van de bende 18 van A.P. Verzoeker zei dat hij niet wist waar deze persoon zat, waarna de benedeleden weggegaan zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 12). Hieruit blijkt opnieuw dat deze gebeurtenis geen gevolgen had.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dus niet dat hij ooit persoonlijk door benedeleden werd benaderd omwille van zijn broer en diens activiteiten bij de bende 18. Waar verzoeker erop wijst dat al deze

bedreigingen gebeurden omdat zijn broer bendelid is, kan enkel worden opgemerkt dat deze bedreigingen geen aanleiding gaven tot actie terwijl de bende duidelijk wist waar verzoeker woonde en werkte. Als ze hem iets hadden willen aandoen, hadden ze daar de mogelijkheid toe maar ze hebben dit niet gedaan.

Waar verzoeker citeert uit de COI Focus en uit een artikel van het Refugee Law initiative, wordt opgemerkt dat deze citaten handelen over familieleden van een bendelid dat door een andere bende wordt gezocht en ook over familieleden van een bendelid dat regels van de eigen bende overtreden heeft en daarom door deze eigen bende wordt gezocht. In dit verband wordt gewezen op het hoger gestelde en wordt herhaald dat verzoeker zijn risicoprofiel niet concretiseert.

2.3.4.8. De commissaris-generaal vervolgt in de bestreden beslissing dat verzoekers gedrag niet in overeenstemming is te brengen met de ernst van zijn verklaarde vrees:

“Daarnaast dient er te worden vastgesteld dat uw gedrag niet in overeenstemming te brengen is met de ernst van de door u verklaarde vrees. Zo verklaart u dat, nadat uw broer Ra. werd vermoord op 18 augustus 2015, u voor drie maanden in Zacatecoluca bent gaan wonen met uw vrouw en dochters (CGVS, p. 10). Echter, omwille van uw werk, de hoge huur die jullie er moesten betalen en het feit dat jullie reeds in het bezit waren van een eigen huis, verhuisden jullie terug naar uw voorafgaande adres (CGVS, p. 10). Hier bleef u vervolgens wonen tot aan uw vertrek uit El Salvador (verklaring DVZ, punt 10).

Verder blijkt uit uw verklaringen dat u tot 31 oktober 2018 - dit is iets meer dan één maand voor uw vertrek uit El Salvador - gedurende 10 jaar heeft gewerkt als tuinman op de luchthaven (verklaring DVZ, punten 12 & 31 ; CGVS, p. 4 & 5).

Ook blijkt uit uw verklaringen dat u uw moeder bleef bezoeken en dat u naar vergaderingen van de AA ging (CGVS, p. 11).

Uit bovenstaande gedragingen blijkt dat u niet of amper uw gedrag aanpaste in de loop van de jaren. Bovenstaande gedragingen zijn volstrekt onverzoenbaar met uw voorgehouden vrees dat de leden van de MS u iets willen aandoen en u zelfs willen vermoorden (vragenlijst CGVS, punt 3.5.; CGVS, p. 10 & 12).

Hetzelfde moet worden opgemerkt in verband met uw laattijdig vertrek uit El Salvador. Meer bepaald bent u pas op 5 december 2018 vertrokken (CGVS, p. 5). Redelijkerwijze dient er aangenomen te worden dat - indien u daadwerkelijk vreest voor uw veiligheid - u zo snel mogelijk getracht zou hebben om het land te verlaten. Echter, u bleef nog zes jaar na de moord op uw broer R. in 2012 en drie jaar na de moord op uw broer Ra. in El Salvador.”

Verzoeker zet in het verzoekschrift uiteen dat hij zijn gedrag wel aanpaste na de bedreigingen. Hij is verhuisd maar dit kon het gezin niet financieel volhouden, hij heeft zich voorzichtig opgesteld, ging zo weinig mogelijk naar buiten en stopte ook een tijd met vergaderingen bij de AA., hij heeft er alles aan gedaan om zijn familie in veiligheid te brengen en kon hen om financiële redenen niet vroeger vervoegen. Het is vooral nadat een collega die familie was van een lid van de MS hem verwittigde dat hij in gevaar was, dat hij inschatte dat hij niet langer in het land kon blijven, hij voelde dat de intensiteit van de bedreigingen heel hoog is en dat de bendeleden hun bedreigingen zouden uitvoeren. Verzoeker verwijst opnieuw naar de COI Focus, waarin wordt geciteerd uit IDMC, Refugee Law Initiative *“An atomised crisis. Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”*, september 2018, p. 22. Verzoeker benadrukt dat het risico en de intensiteit ervan moeten worden gepercipieerd als een continuüm van gebeurtenissen en het is pas wanneer blijkt dat er geen uitweg is dat een verplaatsing noodzakelijk is en de voorzorgsmaatregelen als onvoldoende worden gepercipieerd. Deze intensiteit hangt ook af van de financiële mogelijkheden. Verzoeker meent dat gezien zijn persoonlijke omstandigheden, zijn gedrag niet onverzoenbaar is met de ernst van zijn aangehaalde vrees.

In dit verband merkt de Raad op dat verzoeker niet ontkent dat hij gedurende tien jaar heeft gewerkt als tuinman op de luchthaven en dat iedereen in de buurt zijn routine kende:

“U dacht na de dood van V. dat u de volgende zou zijn, want u was ook al bedreigd. Bendeleden woonden in de buurt en hielden u goed in de gaten. Uw buur kende ook uw routine, dus iedereen wist wanneer u thuis was en wanneer niet – ze hadden u dan toch al eerder kunnen ombrengen?

Ja, voor zover ik denk, gaan ze nooit iemand op een dag bedreigen en de dag nadien doden. Volgens mij geven ze iemand steeds een bepaalde termijn na de bedreiging, zodat die persoon de bedreiging vergeet, en dan doden ze hem.

U begrijpt het niet denk ik. U leefde al maanden jaren in onzekerheid, in onveiligheid zegt u. U werkte al 10 jaar op dezelfde plek en woonde het grootste deel van de tijd op dezelfde plaats. Dan hadden ze u toch veel eerder kunnen doden, als ze dat echt zouden willen?

Ik denk ook dat, als ik de situatie nu zo bekijk, het niet meer zo lang geduurd zou hebben. Mijn broer was al vertrokken uit de zone, ik was eigenlijk de enige die nog over bleef.” (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 21)

Zelfs al blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij bepaalde voorzorgsmaatregelen nam (hij kwam bijna niet buiten, ging alleen nog naar vergaderingen van de AA, ging naar huis langs de meest verlichte route (notities persoonlijk onderhoud, p. 11), als hij naar zijn moeder ging was dat overdag, op een bepaald moment is hij ook gestopt met naar de AA te gaan (*ibidem*, p. 20 en 21)) dan nog dient te worden opgemerkt dat door zijn werk met vaste uren de burens en de bendeleden van de buurt zijn routine kenden en wisten wanneer hij toekwam en vertrok. Hierover geeft verzoeker geen uitleg en dit is toch een aanwijzing dat verzoeker zonder grote problemen kon blijven werken en dat hij dus geen groot risico liep, gezien zijn bewegingen gekend waren door de buurt en door de bende. De Raad sluit er zich dus bij aan dat verzoeker zijn gedrag niet of amper aanpaste in de loop van de jaren, dat hij nog zes jaar na de moord op zijn broer R. in 2012 en drie jaar na de moord op zijn broer Ra. in 2015 in El Salvador bleef en dat dit onverzoenbaar is met zijn voorgehouden vrees dat de leden van MS hem iets willen aandoen. Verzoekers verwijzing naar de intensiteit van de bedreigingen doet hieraan geen afbreuk.

2.3.4.9. Verzoeker wijst erop dat zijn vrouw en dochters erkend werden als vluchteling in België. Hun verzoek om internationale bescherming was gebaseerd op dezelfde feiten. De verwerende partij heeft toen beslist dat hun relaas geloofwaardig was en dat zij een gegronde vrees hadden op basis van één van de criteria van de Vluchtelingenconventie, gezien ze erkend werden. Dit versterkt volgens verzoeker de geloofwaardigheid van zijn relaas. In elk geval kan niet worden aanvaard dat de verwerende partij voor één aanvrager de feiten als niet aannemelijk of onvoldoende beschouwt, en voor een andere aanvrager wel aannemelijk en geloofwaardig en zelfs voldoende om aanleiding te geven tot een erkenning van het vluchtelingenstatuut. Op zijn minst mag er van de verwerende partij verwacht worden dat zij dan toelicht waarom zij tot een andere conclusie komt voor verzoeker. Hierover is geen informatie aanwezig waardoor verzoeker zich hieromtrent niet kan verdedigen.

In de bestreden beslissing valt hierover te lezen: *“U bent samen met M. S. E. F. G. (xx/xxx). Samen met haar heeft u twee dochters: J. A. M. F. (op bijlage bij haar moeder), en J. E. M. F. (xx/xxx). Uw partner en uw dochters kwamen reeds eerder naar België. Aan hen werd de vluchtelingenstatus toegekend.”* en *“De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. (...) De bewijzen van inschrijving in het vreemdelingenregister op naam van uw vrouw dd. 7 mei 2019, op naam van uw dochter J. dd. 16 juli 2018 en op naam van uw dochter Jo. dd. 12 april 2018 kunnen enkel bevestigen dat uw vrouw en uw dochters zijn ingeschreven in het vreemdelingenregister in België.”*

De Raad merkt op dat elk verzoek om internationale bescherming individueel wordt onderzocht, rekening houdend met de persoon van de verzoeker om internationale bescherming, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. De loutere omstandigheid dat een familielid werd erkend als vluchteling, brengt niet automatisch mee dat ook verzoeker erkend moet worden als vluchteling. De vaststelling dat er in hoofde van verzoekers echtgenote en kinderen werd beslist tot de erkenning van de vluchtelingenstatus doet niets af aan de appreciatie van verzoekers verzoek om internationale bescherming. In huidige bestreden beslissing en in dit arrest wordt uiteengezet waarom het asielrelaas van verzoeker geen aanleiding kan geven tot de erkenning van de vluchtelingenstatus en tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Volledigheidshalve benadrukt de Raad in dit verband dat artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de Kwalificatierichtlijn), stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, maar deze richtlijn geenszins bepaalt dat de familieleden van een erkend vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming heeft toegekend gekregen, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus enkel omdat zij familie zijn van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde. De gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor deze status, zullen overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid onder meer een verblijftitel bekomen (artikel 24 van de richtlijn). Verzoeker kan aldus gebruik te maken van de geëigende procedures die zouden kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van de gezinssituatie.

2.3.4.10. Voor zover verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en meent dat er een risicoanalyse voor de toekomst nodig is, wijst de Raad erop dat in dit artikel wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de verzoeker om internationale bescherming in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. De feiten zijn onvoldoende geloofwaardig of zwaarwichtig en verzoekers gedrag is niet in overeenstemming te brengen met de ernst van de verklaarde vrees. De verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig. Evenmin voert verzoeker dienstig aan dat de organisatie van de bendes maakt dat informatie over personen die bij bendes in een negatief daglicht staan, bewaard en in sommige gevallen ook verspreid wordt naar leden van dezelfde bende in andere wijken en dat er geen intern vluchtalternatief is. Aan zijn vrees wordt immers geen geloof gehecht, zodat niet kan worden aangenomen dat verzoeker bij een bende in een negatief daglicht staat en er in zijn geval geen nood is aan een intern vluchtalternatief.

2.3.4.11. Verzoeker wijst erop dat wat hij heeft meegemaakt, zich in de algemene context in El Salvador situeert. Hij wijst erop dat hij ook kan worden beschouwd als een persoon die zich verzet tegen de autoriteit van een bende. Hij verwijst in dit verband naar de COI Focus “*Salvador. Retour au pays des ressortissants*” van 12 juli 2019 en de geactualiseerde versie van 9 januari 2020 waaruit blijkt dat personen die reeds eerder individueel problemen met bendes ondervonden werkelijk een groot risico lopen om in geval van terugkeer opnieuw ernstige problemen te ondervinden zoals afpersing, wanbehandelingen, belemmering van de persoonlijke vrijheid of zelfs moord, of moord van familieleden. Hij verwijst hierbij (onder meer) naar het rapport “*Deported to Danger: United States Deportation Policies Expose Salvadorans to Death and Abuse*” van Human Rights Watch van februari 2020 en besluit dat er in geval van een terugkeer een groot risico is dat hij door de bende vervolgd zal worden. Voorts wijst verzoeker erop dat zijn verblijf in het buitenland *an sich* eveneens aanleiding geeft tot een verhoogd risico om bij terugkeer als welvarend te worden beschouwd en het slachtoffer te worden van afpersing en de daarmee vaak gepaard gaande gewelddaden.

Waar verzoeker in het algemeen aanvoert dat hij beschouwd wordt als een persoon die zich verzet tegen de autoriteit van een bende en dat er daarom sprake is van een risicoprofiel, wordt opgemerkt dat deze redenering niet opgaat omdat uit het hierboven gestelde reeds is gebleken dat de feiten die verzoeker aanbrengt onvoldoende zwaarwichtig zijn of ongeloofwaardig en dat verzoekers gedrag niet in overeenstemming te brengen is met de ernst van de verklaarde vrees.

De Raad herhaalt dat het louter verwijzen naar een risicoprofiel op zich niet volstaat om een individueel en objectief risico vast te stellen, dit dient *in concreto* te worden aangetoond (“*Depending on the particular circumstances of the case [...]*”, UNHCR “*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*” van maart 2016, p. 37-38), waartoe verzoeker echter in gebreke blijft. Hij beperkt zich tot het verwijzen naar algemene informatie die evenwel geen betrekking heeft op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd.

2.3.4.12. Verder dient te worden vastgesteld dat op basis van de voorliggende landeninformatie niet kan worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico op vervolging loopt dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, zoals verzoeker nochtans lijkt voor te houden in het verzoekschrift. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland - of in El Salvador zelf voor het vertrek - belangrijk is bij het beoordelen van de terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

Het volstaat niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Verzoeker slaagt hier niet in. Vooreerst merkt de Raad op dat verzoeker

van deze vrees geen gewag hebben gemaakt in de loop van de administratieve procedure. Zoals hoger reeds werd vastgesteld, wordt niet aannemelijk gemaakt dat verzoeker bij een terugkeer naar El Salvador in het vizier zou komen van bendeleden. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat er in zijn hoofdte een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet bestaat en dat hij aldus niet zou kunnen terugkeren naar El Salvador.

Het feit dat hij een periode in België heeft verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Uit de landeninformatie blijkt weliswaar dat verzoeker zou kunnen te maken krijgen met afpersing, maar ook dat veel Salvadoranen hiervan het slachtoffer worden (COI Focus *“El Salvador: Retour au pays des ressortissants”* van 17 december 2020, p. 20-22, COI Focus. *“El Salvador. Situation Sécuritaire”* van 15 juli 2019 en COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020), zodat het risico op afpersing in het geval van verzoeker niet verschilt van het risico waar Salvadoranen zonder migratie-achtergrond mee te maken kunnen krijgen. De Raad benadrukt te dezen dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. Het verblijf van verzoeker in België voor de duur van de asielprocedure resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor hij identificeerbaar zou zijn als een persoon die in het buitenland heeft verbleven. Er dient op gewezen dat de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer niet volstaat om internationale bescherming te verkrijgen. Verder merkt de Raad op dat een wijdverspreide praktijk van afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst bereikt om als vervolging dan wel ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet te kunnen worden gekwalificeerd.

Wat betreft het aangehaalde rapport *“Deported to Danger – United States Deportation Policies Expose Salvadorans to Death and Abuse”* van 5 februari 2020 van Human Rights Watch dient bovendien te worden opgemerkt dat dit rapport in het bijzonder gaat over personen die terugkeren van de Verenigde Staten en die in vele gevallen over een specifiek profiel beschikken, onder meer een verleden als bendelid. Verzoeker toont, gelet op het voorgaande, allermist aan dat hij behoort tot een specifieke groep terugkeerders met een specifiek profiel.

Het geheel van verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoeker nalaat *in concreto* aannemelijk te maken dat hij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van zijn vermeende eerdere problemen met bendeleden en/of het feit dat hij in het buitenland heeft verbleven en (gedwongen) moet terugkeren naar zijn land van herkomst.

2.3.4.13. De commissaris-generaal overweegt het volgende inzake de documenten die verzoeker heeft voorgelegd:

“De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. Uw paspoort dd. 9 november 2018 en uw identiteitskaart dd. 9 april 2018 bevatten louter gegevens over uw identiteit die niet in twijfel wordt getrokken. De bewijzen van inschrijving in het vreemdelingenregister op naam van uw vrouw dd. 7 mei 2019, op naam van uw dochter J. dd. 16 juli 2018 en op naam van uw dochter Jo. dd. 12 april 2018 kunnen enkel bevestigen dat uw vrouw en uw dochters zijn ingeschreven in het vreemdelingenregister in België. De twee bundels documenten van de Nederlandse Koninklijke Marechaussee bevatten louter gegevens omtrent uw verblijf in Nederland vooraleer u naar België kwam doch bevatten geen informatie betreffende uw verklaarde problemen in El Salvador.”

Verzoeker voert geen verweer tegen dit motief van de bestreden beslissing, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die hierboven worden toegelicht, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging, dan wel reëel risico op het lijden van ernstige schade.

2.3.4.14. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is.

De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (in *“UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from El Salvador”* van maart 2016, p. 44-45). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 14-24; COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 15 juli 2019, p. 11-19; *“UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from El Salvador”* van maart 2016, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 12-14; COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 15 juli 2019, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviséerd; noch blijkt dat het type wapens dat gebruikt wordt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet werd aannemelijk gemaakt.

De argumentatie van verzoeker, ten dele op basis van dezelfde bronnen als diegene waarop verwerende partij zich baseert en anderzijds op diverse internetbronnen, dat meerdere bronnen van oordeel zijn dat er in El Salvador wel degelijk sprake is van een gewapend conflict, dat het geweld

gekenmerkt wordt door geweld tegen bekende doelwitten maar ook tegen “opportunistische doelwitten”, dat er een situatie heerst van wijdverspreid geweld waarbij niemand veilig is en iedereen het risico loopt te verdwijnen, dat El Salvador één van de gevaarlijkste landen ter wereld is met moordcijfers zo hoog als in sommige door oorlog geteisterde landen, kan niet tot een andere conclusie leiden, nu deze bronnen – die veeleer minder recent zijn dan de informatie die verwerende partij aanbrengt – weliswaar wijzen op het hoge moordcijfer in El Salvador, maar geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststelling dat het geweld in El Salvador in wezen doelgericht en niet willekeurig van aard is. Uit de door partijen ter beschikking gestelde informatie blijkt immers dat het aanwezige geweld voortkomt uit wraakacties tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de autoriteiten. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes. De bendes en autoriteiten viseren hierbij burgers met een duidelijk profiel, waaronder burgers die zich tegen bendes of de overheid verzetten, informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes of door de veiligheidstroepen, familieleden, burens of anderen die gelinkt worden aan bendes, burgers die bendes verlaten of verraden hebben, LGBTI-personen, burgers met bepaalde beroepen, (ex-)politieagenten en (ex-)militairen en burgers die professioneel betrokken zijn bij het onderzoek of de bestrijding van georganiseerde misdaad, waaronder rechters, officieren van justitie en advocaten.

De Raad kan enkel vaststellen dat niettemin de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Er kan bijgevolg uit de beschikbare informatie niet worden afgeleid dat thans in El Salvador een gewapend conflict heerst in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In zoverre verzoeker er nog op duidt dat hij persoonlijke omstandigheden vertoont die het risico verhogen om het slachtoffer te worden van het bendegeweld, namelijk hij behoort niet tot de hogere sociale klassen, hij heeft in het buitenland verbleven en zal worden gepercipieerd als rijk waardoor hij een doelwit wordt van afpersing, hij was eerder al het slachtoffer van bendes in El Salvador, twee van zijn broers werden door de bende MS vermoord, zijn dichte familieleden verblijven in het buitenland wat hem een nuttig doelwit maakt voor afpersing, wordt erop gewezen dat deze omstandigheden hierboven onder artikel 48/4, § 2, b) werden behandeld en dat verzoeker opnieuw beweringen uit die hij niet concretiseert. Uit de beschikbare informatie blijkt bovendien niet dat deze elementen in zijn hoofdte een verhoogd risico op het lopen van een reëel risico op ernstige schade met zich meebrengen.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten en kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.7. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal te dezen beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.9. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET